

1785.

Od Zlína

Za-toč sa, ty ga - la - ne - čko, o - ko - lo mňa, ja - ko vtá - ček ja - ra - bá - ček o - ko - lo pňa,

u - dě - laj ko - le - čko, mo - ja ga - la - ne - čko, bu - deš mo - ja, bu - deš mo - ja, bu - deš mo - ja.

Zatoč sa, ty galanečko, okolo mňa,
jako vtáček jarabáček okolo pňa.

Udělej kolečko, moja galanečko,
budeš moja, budeš moja, budeš moja.

786. SPOLEČENSKÉ

1786.

Z Frýdlantu

Aj, na ho - rach je du - bi - na, aj, na ho - rach je du - bi - na, aj, v te du - bi - ně

lu - do - vi - ra za - ra - ži ho - pa - šin, va - la - šin, ho - paj, šu - paj, šu - paj šin.

[: Aj, na horach je dubina, :]

aj, v te dubině ludovira zaraži,

hopašin valašin, hopaj, šupaj, šupaj šin. V tym mlynečku tři dcery,

Te jedne je Maruša,

Te druhe je Katruša.

Aj, za dubinu vrbina atd.

Za vrbinu dolina,

Za dolinu kopeček,

Za kopečkem dubeček,

Za dubečkem mlyneček,

V tym mlynečku tři dcery,

Te jedne je Maruša,

Te druhe je Katruša.

Ale te třeti ludovira atd.*)

Maruša šla za pana.

Katruša šla za krala.

Ale ta třeti ludovira zaraži, atd.*)

A ta Maruša panuje

a ta Katruša kraluje.

Ale ta třeti ludovira zaraži, atd.*)

*) Tu se vynechá osm prvních taktů.

1787.

A my má-me ko-zu tu, ro-ha-tú, chlupa-tú, ču-li je to pra-vda, Marcine, čo náš tať-ko kú - pil v Trenčíně.

A my má-me vl-ka to-ho, ke-rý se-žral ko-zu tu, ro-ha-tú, chlu-pa-tú; ču-li je to pra - vda atd.

A my máme kozu tu,

rohatú, chlupatú,

ču-li je to pravda, Marcine,

čo náš taťko kúpil v Trenčíně?

rohatú, chlupatú;

ču-li je to pravda, Marcine?

Čo náš taťko kúpil v Trenčíně.

A my máme oheň ten,

kerý spálil kyják ten,

kerý zabil vlka toho atd.

A my máme vlka¹⁾ toho,

kerý sežral²⁾ kozu tu,

A my máme kyják ten,

kerý zabil vlka toho,

kerý sežral³⁾ kozu tú atd.

A my máme vodu tu,

kerá zhasila oheň ten,

kerý spálil atd.